

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu



A BKV-t eladják



BULIVAN!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A BÉRGYILKOSNÓ ÉS HITLER

Biztos látták már „A bérgyilkosnő” című filmet. Mi, férfiak imádjuk benne a szép Bridget Fonda-t, a hölgyek pedig, különösen bizonyos kor felett, odavannak a férfi hőséért, Gabriel Byrne-ért. De most nem ez a lényeg.

A film arról szól, hogy a mai kapitalizmus hogyan használ fel gyilkosságért halálra ítélt embereket újabb – immáron államilag megrendelt – gyilkosságokra. Tágabb értelemben, hogyan használ a kapitalizmus törvényeken kívül álló, magyarul törvénytelen módszereket a saját hatalmának megvédésére. Hitler és a német fasizmus ilyen törvényen kívül álló eszköz volt, csak nagyban, nagyon nagyban. A tőke hagyományos, törvényes eszközökkel nem tudta kezelni a világtörténelem legnagyobb gazdasági válságát, és annak következményeit, a tömeges nyomort, az éhezést. A német munkás és kispolgár odáig nyomorodott, hogy tényleg már csak a láncait tudta elveszíteni. Minden értéklenné vált, a munka, az ember, az erkölcs. Azért kellett Hitler és a fasizmus, hogy az elvesztett láncokért cserébe nehegy megszeresszenek egy egész világot. Ugye, emlékszünk még Marx és Engels szavaira? Hitler megbabonázta a munkást és a kispolgárt. Értékeket adott nekik. Ne fanyalogj! A teljes foglalkoztatás, amit Hitler adott a munkásnak, érték volt az évtizedes nélkülözés után. A közrend, még, ha az együtt is járt a totális ellenőrzéssel, érték volt a polgárnak, mert megvédte a káosz-tól, az anarchiától.

Meg lehetett-e volna előzni a fasizmust? Igen, ha Hitlert nem engedik ki egy év elteltével, 1925-ben a landsbergi börtönből, hanem ott tartják, mondjuk 1945-ig. És még valami kellett volna! Az, hogy a tőke más értékeket adjon, valóságos értékeket Hitler „értékei” helyett. De nem adott, inkább engedte Hitlert, és vállalta, tetszik érteni, vállalta a vele járó háborút, a zsidómészárlást, a kommunistaüldözést, mindent.

VETTÉL MÁR HITLER-KÉPET?

A szocializmus idején nem lehetett olyan könyvet kapni, amely fedőlapján Hitler képe, vagy a fasizmus eredeti jelképei voltak láthatóak. A rendszerváltás után a magyar könyvpiacot elárasztották a Waffen SS, a Wehrmacht, a náci párt történetét képekkel szemléltető könyvek. Nem is akármilyen képekkel, hanem szép színesekekkel, vonzóakkal, étvágygerjesztőekkel.

Tudod mi a megdöbbentő? Az, hogy ezek a könyvek elfogynak. Az utolsó darabig. A Hitler utolsó napjai című filmet néhány hétig lehetett kapni a bevásárlóközpontokban, mind megvették. Pedig nem is igazi Hitler-kép volt rajta, hanem Bruno Ganz, a kitűnő svájci színész Hitler képében. Miért? Ne nyugtasd magad, nem csupán állampolgári kíváncsiságból! Hitlerben még ma is értéket találnak sokan olyanok, akik nem kapnak más értékeket.

AZ ÉN HARCOM

Nem tudom, hogy meg merjek-e szólalni. A médiában akkora a hangorkán,

hogy nem hallanak meg, vagy félre hallanak. Hallgatni viszont bűn, amit nem akarok. Igaz, ennél sokkal nagyobb bűn hamis ígéret hirdetni. Amit viszont az antifasizta jelszavakat hangoztató politikai nagyságok nagyon is elkövetnek. Miről is van szó?

Hívtak a Hollán Ernő utcai jegypénztárhoz, de nem mentem el. Nem azért, mert nem támogatom a szélsőjobboldal és a fasizmus elleni fellépést. Nagyon is támogatom. Én azonban váltig azt állítom, hogy az új fasizmus elleni csatát nem a jegypénztárnál kell megnyerni. A fiatalok agyát, szívét kell megnyerni! Gyurcsánnyal nem csak az a baj, hogy ilyen arrogáns és kihívó vezetője emberemlékezet óta nem volt e hazának. A baj az, hogy szavai mögött nem értékek vannak, hanem hazugságok és bűnös eszmék. A pénz, a piac mindent eldönt! Ezt hirdeti a kormány. Vajon lehet ez érték, vonzó erő egy fiatal számára? Vajon az ország jövője felépíthető a kapzsiság, a harácsolás, az erősebb mindent visz eszméire? Miféle hazafiságról beszél egy kormány, amely odadobja az európai nagytőkének az országot, amely belenyugszik abba, hogy az EU-csatlakozás és a NATO-bővítés örök időkre elfeledtesse Trianon kérdését?

Én azt mondom: adjunk értékeket a fiatalnak! Mi adjunk, és ne a Magyar Gárda, ne a skinheadek nemzetközileg koordinált mozgalma, hanem mi! A boldogulás eszméje a tisztas munká legyen, és ne a család! Legyen munkánk és abból élhessünk meg! Legyenek jó törvények és azokat mindenki tartsa be! Korlátozzuk a multikat és a magyar nagytőkét! Óvjuk meg a falusi iskolát, a magyar kultúrát és nyelvet, a magyar értelmiséget! Ha ezt tesszük, nem kell a miniszterelnöknek a jegypénztár előtt bohóckodni, hanem elég néhány rendőr. Én így gondolom. Szerintem az, amit a kormány és a szocialista értelmiség mond, annyit ér, mint a helyi lelkész útravalója Adolf Hitlernek a landsbergi szabadulása után. Harcolni kell, de nem úgy, ahogy ők teszik, hanem, ahogyan én javaslom. Ha stílusos akarnék lenni, azt mondanám, ez az én harcom.



FALUJÁRÁS SZOLNOKBAN

Igazi falujárást szervezett a Munkáspárt Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnöksége. Egy röpké nap leforgása alatt Thürmer Gyula, a párt elnöke felkereste Martfűt, Cserkeszölőt, Öcsödöt, Tizsakürtöt, sőt az estét még sikerült Szolnokon tölteni.

A kunszentmártoni választókerület, ahol az említett falvak is vannak, „gazdája”, KB-képviselője Gulyás Károly. Sokan ismerik a térségben mint itt élő embert, mint vállalkozót. De jól jött a pártelnöki látogatás, mert a térség polgármesterei megtudhatták, hogy a Munkáspárt tőle várja a párt politikai jelenlétének szervezését, és várhatóan őt indítja a parlamenti választásokon is. Bakonyi Péter, Martfű polgármestere a kora reggeli órákat ajánlotta, mindenáron akart találkozni a Munkáspárt képviselőivel. Martfű régi szocialista város, de már nyoma sincs a város egykori büszkeségének, a Tisza Cipőgyárnak. Probléma viszont van rengeteg. Szokolai Lajos, Cserkeszölő polgármestere már jobbára sikerekről adott tájékoztatást. Igaz, a falu inkább a kivétel kategóriába tartozik. A termálvíz jó háttérrel ad a helyi idegenforgalom és a helyi gazdaság fejlődéséhez.

Öcsödre járt 1911-12-ben iskolába József Attila. A Munkáspárt évekkel ezelőtt hozta létre a megyében József Attila Baráti Körét, amely minden évben, a költészet napján megkoszorúzza az egykori iskolát. Ezúttal a tanári kar és a diákok mellett Thürmer Gyula is jelen volt. Molnár Bálint polgármester külön is megköszönte a Munkáspárt jelenlétét. Probléma itt is van bőven, a cigánylakosság helyzetétől kezdve az általános munkanélküliségig.

Tizsakürt mintegy 50 kilométerre van Szolnoktól, s Kecskeméttől sincs messze. Mégis, csökken a lakosság száma. Nincs munkahely, az utazás drága, nem tudjuk a fiatalokat itt tartani – újságolta Tóth László polgármester.

A megyében, amelynek élén Bencsik Mihály áll, láthatóan komolyan veszik a választásokra való felkészülést. Minden választókerületben folyik munka. Itt sem könnyű, de teszik dolgukat, mindazt, amit a párt elvár tőlük. ■



SZOKOLAI LAJOS POLGÁRMESTER A MUNKÁSPÁRT VEZETŐJÉVEL

A KUFSTEINI RABOK FÁJDALMÁBÓL MÁR NEM LEHET MEGÉLNI

A Szolnoki Szigligeti Színházban kereste fel a párt elnöke Balázs Pétert, az intézmény új igazgatóját. A röpké – premier előtti – félóra alatt szó esett szinte mindenről, a magyar falu tönkretételéről, a nyelv pusztulásáról, az igénytelenség és kulturálatlanság terjedéséről.

Ha kívülálló hallották volna, bizony elcsodálkoztak volna azon, hogy mennyire hasonló fogalmakat, sőt kifejezéseket használ a polgári értékrendet valló színházigazgató és a kommunista pártelnök. A provincializmus a mi ellenségünk – mondták szinte egymás szavait ismételve. A nyelv, a kultúra a közös kincsünk, és meg-

védésük ott kezdődik, hogy nem zárjuk be a vasúti mellékvonalakat – hangzik a közös vélekedés. Az elmúlt 20 évben elköpött a magyar politikai elit – mondja Thürmer Gyula. Még mindig rendszerváltásban gondolkodnak, amikor új helyünket kell megtalálni Európában. Olyan a helyzet, mint 1867-ben, a kiegyezéskor – folytatja Balázs Péter. Az egykori kufsteini rabok fájdalmi jogosak voltak, de az új nemzedék már vasutakat akart építeni.

Thürmer Gyula ezt követően megtekintette a Színház című darab premierjét, amelyen megjelent a megyei közélet számos ismert személyisége. ■

A MUNKÁSPÁRT A TE PÁRTOD! TÁMOGASD, SEGÍTSD!



KÉT ÉVE MÁJUS ELSEJÉN A FIATALOK MUTATTÁK MEG, HOGY VAN MIÉRT, S VAN KIVEL HARCOLNI. AZ EGRIEK FELVÉTELÉN SEM VÉLETLENÜL KÖSZÖN VISSZA A VÖRÖS FÜST.

Megszoktuk, hogy csak a gazdag pártok, az SZDSZ, az MSZP vagy a FIDESZ képes látványos tévé-reklámok előállítására. Az egri kommunisták ezt cáfolták meg most: tehetséggel és szorgalommal mi is tudunk színvonalas reklámanyagokat készíteni. Ma még nincs pénzünk rá, hogy mindenhol vetítsük, de megcsináltuk. Az első snitteken olvasható: „Az igazi baloldal a tőkés kormány ellen harcol!” A videóban munkások, orvosok, a kommunista párt tagjai köszönnek vissza. Mi vagyunk a filmen, használjuk! Az Internetről, a Munkáspárt központi honlapjáról is bárki letöltheti.

Tanulhatunk az egriek médiaszerepléséből is. A városi tévé több perces anyagban foglalkozott március végén az egri munkáspárti szervezet megalakulásával. Ne felejtsük, Heves megyében az egykori belső pártellenzék tönkretette a pártmunkát, sokan elhagyták a mozgalmat, vagy átléptek a szakadár Munkáspárt 2006-ba. Egerben először a Baloldali Front alakult meg, majd a fiatalok létrehozták a pártszervezetet is. Az ifjúsági szervezet összes tagja belépett a pártba, a titkár az Ezredvég elismert szerzője, Szabó László lett.

Az egriek videójának végén, ismét egy felirat jelenik meg: „A Munkáspárt a Te pártod!”

KIS CSAPAT – ÚJ LENDÜLET

Múlt szombaton Szobon találkoztak a Munkáspárt tagjai. Pest megye 1-es választókerületének aktívájára eljött Székely Péter, a nagy-budapesti régió elnöke és Arató István elnökségi tag is. Major László, a régió elnöke és Nagy Sándor, a választókerület KB-megbízottja nyitotta meg a vitát: a gyűlés fő témája értelemszerűen a nagy-budapesti pártértekezlet volt, miképp tudjuk megvalósítani az aktív határozatait.

Miképp tudunk jobban dolgozni? Hogyan tudunk tagokat, szimpatizánsokat toborozni? Hogyan tudunk hírt adni magunkról, a párt megmozdulásairól a térség lakóinak. Hogyan végezzük a munkánkat jobban, fegyelmezettebben és pontosabban mint eddig? Milyen akciókat csináljunk? Nem lehet elégszer felhívni a figyelmet A Szabadságra, az újság a párt hatékony propagandafegyvere, nem csak előfizetni, hanem terjeszteni is mindannyiunk kötelessége. Fontos, hogy elvigyük a párt lapját minden könyvtárba, polgármesteri hivatalba. Fontos, hogy mindenhol népszerűsítsük a Munkáspártot. Nem voltunk sokan Szobon, azonban a kis csapat megint megmutatta, hogy tud és akar dolgozni. A gyűlésen lépett be a Magyar Kommunista Munkáspártba Golán Flórián, eddig is sokat segített a munkánkban, mostantól „vörös könyves friss nyugdíjasként” dolgozik. Köszönet, tisztelet és elismerés illeti ezért.



AKI NEM VÁLTOGATJA A VÉLEMÉNYÉT

BESZÉLGETÉS DR. HAJDÚ JÓZSEFFEL,
BUDAPEST 21. VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

– *Mi hozott, mi tart a pártban?*

– Zuglóból indultam nagyon tisztességes, a szocializmusért tevő és azért elkötelezett szülők gyermekeként. Az út először Angyalföldre, egy satupadhoz vitt. Ma is sokszor mondom: „én angyalföldi vagyok”. Az a környezet adta meg a tisztesség, a tiszta emberi viszonyok, az alkotás hangulatát. Itt váltam ifjúsági vezetővé, és innen indulhattam egyetemre. Ma is szeretetteljesen él bennem a Váci út és a Lehel út közötti üzem, a stílus, a tartás. Ez persze a mai Zuglóban is elvárt forma, így ezzel a helyzettel jól megvagyok.

– *Hosszú ideig politikai munkás voltál...*

– Képletesen két helyre kerültem a satupadtól, az egyik a már említett egyetem, a másik a politikai munkásság. Mindkettő valóságos kiteljesedést hozott számomra. Megismerhettem a küzdelem és öröm minden bugyrát. Talán ma is élvezem a felém áramló tiszteletet. Sajnos kevesekkel maradtam egy pártban, de mindenki elismeri: Jóska, te nem változtatgatód a véleményed. Mint majdani képviselő elfogadom, hogy minden KB-megbízottnak a maga helyén sokkal többet kell tenni. Ez ma a politikai munka, ez a forradalmi feladat!

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásai-val kapcsolatban?*

– Az újjászervezett pártban pedagógusként ismertek meg. A kezdeti pillanatokban nem is gondoltam, hogy mára közel 20 évi örömet hordozhatok magamban. Pontosan ott vagyok, ahol a társadalom sajátos leképeződését testközelből érzékelhetem. Kéznyújtásnyira van a hátrányos helyzetű tanuló, naponta láthatom a családjáért aggódó diákot, mint ahogy itt éltem meg, hogy naponta egyszer étkező, éhes gyerekekkel találkoztam. Szerencsémre – szemben a kapitalizmus könyörtelenségével – olyan vezetésnek vagyok része, ahol a diák személye áll a gondolkodás középpontjában. Az igazgatóval ma már nem vagyunk egy pártban, de őszintén támogatom erőfeszítéseiben. Minden fellelhető forrással igyekszik a minimálisra csökkenteni a tanulók költségeit és az el látást javítani.

Közoktatási kérdésekben a párt álláspontját képviselem. A pedagógus munkacsoport közös gondolkodásának eredménye: az 1985 óta erőteljesen és folyamatosan liberalizált közoktatást normális menterbe kéne terelni. A mai állapotokat tragikusnak tartom. Ami most van az rossz a tanárnak, rossz a gyerekeknek és rossz a társadalomnak. Még nem tudok véleményt mondani az új oktatási programról, de a közeljövőben összegezzük véleményeinket.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Nem tagadhatom, ebben nem vagyok példamutató. Helyzetemből adódóan szinte nincs szabadidőm. A pihenés sokszor a kedd délelőtti politológia órára való készüléshöz való hozzáolvasást jelenti.

– *Mit olvastál mostanában? Mit nézelt?*

– Tudom, hogy az általános műveltség ügyében van mit pótolnom. Ady, József Attila, Radnóti és Váci Mihály egy világot jelent számomra, de világnyi távolság választ el Pilinszkytól, munkásságát mégis tiszteletteljes érdeklődéssel figyelem. Kedvenc színházam a Víg és a József Attila. Szeretem a balettet, éppen úgy, mint a modern táncművészetet megjelenítő Győri balettet. Szívesen hallgatom Strauss polkáit, fiatalként Beatles, Abba és Metró-kedvelő voltam, bár soha nem volt hosszú hajam. Szeretem A Szabadságot. Korszerűnek tartom. Tetszik a Balszemmel-rovat, amiben benne van az elnökség mindenkori véleménye. Az ideológiai sarok felkelti a tagok érdeklődését több téma iránt. mostani szerkesztési stílusa igen jó. Nagy elismeréssel adózom azoknak, akik ezt a lapot fillérekből hozzák létre. Ez a lap és ez a párt, ahol az ember kiteljesedhet, és azt teheti, amit szeret.

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Nem hiszek az aranyhállalban. Tudom, hogy fog élni még az emberiség szocializmusban. Tudom, hogy leszünk még nagy párt. Az ifjúságban meg fog jelenni, éppen a sajátos radikalizmusából és türelmetlenségéből kifolyólag, az akarat, amely nem hagyja elveszni azt, ami jár nekik.



Hajdú József

1949. február 9-én született Budapesten. Pályafutását szerszámkészítőként kezdte, majd az ELTE-BTK-ra járt és szerzett egyetemi diplomát. Jelenleg a Koós Károly Kollégium igazgatóhelyettese. Az Etikai Bizottság elnöke, a Központi Bizottság tagja. A Munkáspárt egyik legrégebbi és leghűségesebb tagja, mindig kiállt a kommunista, marxista párt értékei mellett. Írásait, gondolatait A Szabadságból és munkáspárti rendezvényekről egyaránt ismerhetjük. Gördülékeny, érdekes előadásait mindenki szívesen hallgatja.

– *Van vörös inged?*

– Természetesen van. Kezdettől fogva támogattam. Szükséges egy külső megjelenítési forma is, ami hovatartozásunkat tükrözi.

– *A család mit szól a pártmunkához?*

– A valamikori KISZ-apparátusos feleségem, akkor csalódott volna, ha másképp léptem volna. örül, hogy nem vagyok hajlandó más úton járni, másképp gondolkodni. A fiam sajnos nincs köztünk, de baloldali gondolkodású.

EURÓPAI ÖSSZEFOGÁS A NŐKÉRT



Az Európai Baloldali Párt (EL) és a Spanyol Kommunista Párt (PCE) közös konferenciát tartott április 5-6-án Barcelonában „Nők, politikai részvétel, bizonytalanság és erőszak” címmel. A Munkáspárt Nótágozatának képviseletében Csikány Józsefné és Thürmer Marianna vettek részt a konferencián.

A konferencián számos európai baloldali és feminista szervezet képviselője részt vett, érkeztek Dániából, Olaszországból, Franciaországból, Belgiumból, Görögországból és Lengyelországból is, illetve számos spanyol szervezet is képviseltette magát. A rendezvény a spanyol Esplai nevű emberi jogokkal és hátrányos helyzetű fiatalok tanításával foglalkozó szervezet Barcelona egyik elővárosában lévő központjában kapott helyet. Az épület

figyelemreméltó koncepció eredménye, ugyanis tervezésekor a környezettudatosság volt a legfontosabb szempont.

A konferencia első napja kötetlen beszélgetéssel kezdődött, ahol a résztvevők bemutatkozhattak, megbeszélték saját országaik tapasztalatait, illetve a PCE újságja és internetes oldala számára videó, és írásos interjú is készült, többek között a Munkáspárt képviselőivel is. A PCE nótágozatának vezetője, Maite Mola

barátsággal és érdeklődéssel fogadta a Munkáspárt képviselőit. Nagyon fontosnak tartotta, hogy hazánkából is érkeztek erre a konferenciára, hiszen a Munkáspárt Nótágozata eddig ismeretlen volt a külföldi szervezetek számára.

Elmondtuk, hogy elsősorban tanulni jöttünk a konferenciára, megismerni az európai baloldali nőpolitikáját, eszmét cserélni más szervezetek képviselőivel. Hiszen, bár országoként vannak különbségek az emberek életében, a prostitúció, az abortusz kérdése, a nők elleni erőszak, a nők hátrányos megkülönböztetése mindenhol létező problémák. Nem is beszélve arról, hogy bár Magyarországon még sok minden máshogy van, mint Nyugat-Európában, pár éven belül mi is szembesülni fogunk a régi EU-tagországok problémáival.

A kétnapos rendezvényen részt vettünk kerekasztal-beszélgetéseken, és közvetlen eszmecseréken is. A konferencia fő tanulsága, hogy nagy szükség van arra, hogy beszéljünk tapasztalatainkról külföldi társainkkal, hiszen ez a leghatékonyabb módja annak, hogy több szempontból is meg tudjuk vizsgálni a problémákat, tanuljunk egymás helyzetéből, és közösen dolgozzunk a megoldáson, hiszen a problémáink közösek. ■

Osztályharc Európában

Hetek óta sztrájk zajlik a Dacia gyár romániai vállalatánál. Szerdán 6000 munkás tüntetett hangosan, határozottan. Nem, ez nem olyan csendes tiltakozás volt. Az osztályharc rég elkezdődött. Szinte ugyanabban az időben csapott össze 20000 francia tanár és diák a francia rendőrökkel. A Dacia gyár dolgozóinak megmozdulásán elhangzott az Internacionálé. Felszólalt a Renault egyik munkásvégre. Arról beszélt, hogy ez nem a román proletariátus harca, hanem az európai munkásság az európai kizsákmányolók ellen. Senki nincs egyedül. Mi magyar munkások, kommunisták sem. Egy hatalmas forradalmi csapat tagjai vagyunk, és úgy kell harcolnunk, ahogy azt Lenintől tanultuk. Akkor is, ha az MSZOSZ az MSZP szoknyája mögül lesi a zsíros falatokat. A román szocdemek székháza mellett megyek el. Kít érdekel ez a banda? Ott tanyáznak a liberálisokkal egy fedél alatt. Akárcsak itthon. Forradalom a Dacia gyárban – ez jelent ma meg a lapok címdalán. Most ez a fontos. Munkás! Légy osztályharcos! Ma Dacia, holnap TB-népszavazás, holnapután végső győzelem!

A ROMÁN SZOCIALISTA SZÖVETSÉG KONGRESSZUSÁRÓL

Az április 12-én tartott fórumon öszeolvadt a Román Szocialista Szövetség és a Román Szocialista Szövetség. A kongresszuson több külföldi kommunista és baloldali párt vett részt, így a görög, katalán, cseh-morva, kubai, szír, ciprusi, moldáviai küldöttek. A Magyar Kommunista Munkáspártot Fogarasi Zsuzsanna KB-tag képviselte, aki ismertette Thürmer Gyula elnöki üzenetét, Szabó Tamás Frontelnök üdvözlését. A fiatal kommunista politikus nő a kongresszuson elmondta: Európában újra megjelent az osztályharc. A magyar munkás is kezdi felismerni érdekeit, látja, mit jelent a tőkés kizsákmányolás.

Constantin Rotaru, a Román Szocialista Szövetség elnöke statisztikai adatokkal alátámasztva elemezte a román gazdaság helyzetét, és alter-

natívákat sorakoztatott fel a fejlődés elősegítésére. Kiemelte a munkanélküliség, a rossz életkörülmények és a folyamatos elvándorlás okait.

Fogarasi Zsuzsanna megbeszéléseket folytatott a testvérpártok képviselőivel. Figyelemre méltó a katalán kommunisták érdeklődése, a bukaresti kubai nagykövet pedig kiemelte a Munkáspárt nemzetközi elismertségét és tekintélyét. Kubában is olvassák a Balszemelt, hiszen az elmúlt évtizedekben rengeteg honfitársuk tanult Magyarországon.

A kongresszus előtt fejeződött be a Dacia gyár munkásainak 3 hete tartó sztrájkja, s szintén 12-én tartottak tiltakozó megmozdulást a rendőrök, jobb munkakörülményeket követelve. ■

KÁDÁR JÁNOS ÉS HAFEZ AL-ASSAD ÚTJÁN

A Magyar Kommunista Munkáspárt és a szíriai Baath Arab Szocialista Párt közötti barátság nem új keletű. A kapcsolat alapjait két kiemelkedő személyiség, Kádár János és a néhai Hafez al-Assad elnök teremtették meg. Szíria és a szocialista Magyarország 1967-ben és 1973-ban együtt küzdöttek az izraeli agresszorok, a cionista erők ellen. Hazánk jelentős gazdasági és katonai segítséget is adott Szíriának.

1990 után a Munkáspárt és a Baath Arab Szocialista Párt felújította az együttműködést összhangban az új feltételekkel. A forma változott, a lényeg azonban nem. A két párt ma is szolidáris egy-

mással az imperializmus, a cionizmus elleni küzdelemben. Szíriában megértik a Munkáspárt helyzetét, nagyra értékelik a magyar párt küzdelmét. Rendszeresek a felsőszintű találkozók. Thürmer Gy-

la legutóbb 2005-ben járt Szíriában, ahol fogadta Bashar al-Assad elnök, és a szír vezetés számos tagja. 2006-ban a Munkáspárt fotókiállítás rendezett Budapesten Szíria életéről. 2007-ben Budapesten közös megemlékezésre került sor a Baath Arab Szocialista Párt megalakulásának 60. évfordulóján. A két párt együttműködési megállapodást kötött egymással, amelynek keretében rendszeresen konzultálnak nemzetközi kérdésekről és együttműködnek nemzetközi fórumokon. ■



SZÍRIA A BÉKE LETÉTEMÉNYESE

A közel-keleti rendezés természetesen sok nemzetközi tényezőtől függ, de egészen biztos, hogy Szíriát ebből a folyamatból nem lehet kihagyni. Szíria nélkül nincs közel-keleti béke. Szíria ma a közel-keleti béke letéteményese. Példája bizonyítja, hogy az amerikai-cionista politikával szembeni nemzeti szembenállás, az arab népek közös értékeinek és érdekeinek védelme sikeres politika lehet. Szíria kiemelt szerepet játszik az arab országok összefogásának erősí-

tésében is. Szíria mindig a közös arab érdekeket tartotta szem előtt. Az arab államok csúcstalálkozójára a közelmúltban éppen a szír fővárosban, Damaszkuszban került sor.

Szíria mindig is ellene volt a háborúnak, a bűnöknek, a terrorizmusnak. Szíria mindig azért dolgozott és dolgozik ma is, hogy a nemzetközi határozatokkal összhangban béke legyen a térségben. Bashar al-Assad elnök kiemelkedő tapasztalatokkal rendelkezik a közös arab

akciók terén, és ez bizakodással töltheti el az arab népek ügyének híveit.

Szíria, de tegyük hozzá, a világ is, azt várja Izraeltől, hogy cselekedjen. Izraelnek el kell fogadnia az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatait, ki kell vonulnia a Golan fennsíkra, készséget kell tanúsítania a palesztin kérdés rendezésére. Izrael ezzel szemben hallgat, és nem reagál az arab országok békekezdeményezéseire. Ezt elfogadhatatlan és tarthatatlan. ■

EGY SZTRÁJK BELÜLRŐL



ISMÉT EGYSÉGBEN A BKV SZAKSZERVEZETEI

A „Szabadság” szerkesztőségétől felkérést kaptam, hogy mint BKV-dolgozó, írjam meg, hogyan éltük meg mi az április 7-i sztrájkot, mit akarunk ezzel elérni, mi is a célunk. Örömmel teszek eleget ennek a kérésnek, mert így elmondhatom azokat a dolgokat is, amelyeket más médiák elhallgatnak, vagy felületesen kezelnek, úgy próbálva ezzel sztrájkunkat beállítani, mintha kizárólag önös érdekből, úgymond „csak a saját hasunk miatt” tettük volna.

Ezért elsősorban hagy szögezzem le, természetesen nem vagyunk szentek, és érdekeink között nem utolsó szerepet kapott a tiltakozás a tervezett létszámleépítés, és munkahelyünk jövője miatt is.

De meggyőződésünk, hogy az ún. paraméterkönyv tervezetei ugyanolyan károsan hatnának, hatnak a budapesti tömegközlekedésre, ezáltal az utasokra is, mint ránk. Tehát mi nem csak magunkért tettük, tesszük ezt, hanem minden emberért, aki használja a tömegközlekedést, és talán közvetve minden emberért, akinek a munkahelyét, a megélhetését fenyegeti a kormány felelőtlen, nemtörődöm politikája.

Nagy örömmel tapasztaltuk, hogy az utasok többsége megértette ezt, és egy minimális kisebbséget kivéve, egyetértett velünk és támogatott minket. Őszinte örömmel fogadtuk a Magyar Kommunista Munkáspárt szolidaritását és támogatását is. (Megjegyezném, az egyetlen párt, aki felvállalta azt, hogy teljes mellszélességgel kiáll mellettünk). Ez jelentős morális erősítést adott nekünk, hiszen könnyebb egy harcot megvívni, ha a „háterszág” támogatja az élvonalban küzdőket.

De nem csak a paraméterkönyv adatról van szó. Hiszen Demszky Gábor főpolgármester úr is elismerte, hogy ha

nem rendeződik a BKV állami támogatása, egy újabb évet nem fog tudni megélni a cég.

Konkrétan gondolok itt az ún. „normatív támogatásra”. A kormány illetékes szóvivői szerint, ők tartják magukat a 2003-ban kötött megállapodásban szereplő összeghez. Ez igaz. De most 2008-at írunk. És sajnos, azóta zajlik egy folyamatos, jelentős infláció. Tehát az akkori összeg reálértéke, már semmiképp nem jelenthet annyit, mint akkor. Sajnos ezt a kormány nem hajlandó tudomásul venni. Ez a politika pedig, a BKV működésének

el lehetetlenítéséhez, ezáltal egyenes úton a csődeljárásához vezet. A csőd után, a megszokott módon, következhet a privatizáció. Bár lehet, hogy éppen ez a cél.

A dolgozók, akik megértették, hogy ez mit jelent, örömmel üdvözölték a szakszervezetek összefogását ebben a kérdésben. Végre, ha csak részben is, de sikerült legyűrni régi rossz magyar szokásunkat, a széthúzást. De most talán mindenki megértette, hogy a BKV jövője a tét.

Sajnos, kevés számú dolgozónál már jól működik a kormány régóta folyó taktikája, nevezetesen, hogy az emberek érdeklődését elnyomják, eltompítják különböző médiakatyvaszokkal. Belefásulnak annyira, hogy már a saját közvetlen jövőjük sem érdekli őket. Noha ők is csatlakoznak a szakszervezetek sztrájkjához, de kiváráson állásponton mozognak, valami majd csak lesz.

A vezetőség részéről új dolog nem történik, követik a tőkés erő ilyenkor megszokott és réges-régen használt „cukor és korbács” elvét. Sok üzemegységénél ez sem segített nekik, ezeken a helyeken 100%-os volt a munkabeszüntetés. Sajnos abban az üzemegységben, ahol én dolgozom, 8 embert munkára tudtak bírni, kit édesgetéssel, kit fenyegetéssel. Mi nem ítéljük meg ezeket a kollégákat, számoljon el mindenki a saját lelkiismeretével, amikor munkatársai tekintetével szembesül. De reméljük, hogy ha a sztrájkot folytatnunk kell, ezek az emberek is megértik, hogy az ő érdekük is azt kívánja, csatlakozzanak a közösség által vívott harchoz, mert csak teljes összefogással érhetünk el eredményt.

CZÉRE ÁKOS



VIGYÁZAT, MÁZOLVA!

A kerek évforduló kapcsán ismét forgalomba került egy tíz éve, az egyébként kitűnő műveket közreadó Scolar Kiadó gondozásában megjelent kötet, amely alkalmas lehet a jóhízemű olvasók megtévesztésére.

A könyv a következő címet viseli: Marx–Engels: Kommunista Kiáltvány. A. J. P. Taylor előszavával. Valójában Marx és Engels A Kommunista Párt kiáltványa című művének közkeletű neve A kommunista kiáltvány, de így, névelővel (hiszen csak erre az egy könyvre utal) és kis „k” kezdőbetűkkel, mivel nem folyóiratcímről van szó. A belső címlap hátoldalán a kiadó azt közli, hogy a mű eredeti címe: The Communist Manifesto (mintha angolul írták volna), és a fordítás alapjául szolgáló kiadásként a Penguin Books 1967-ben kiadott kötetét nevezi meg, a német eredetire még csak nem is utalva. A szerzői jogok tulajdonosaként A. J. P. Taylor örökösét, H. Haraszti Évát tünteti fel, fordítóként és a fordítás szerzői jogának birtokosaként Nagy Györgyöt. Ezután következik az a bizonyos Előszó, 41 oldal terjedelemben, és utána a Kiáltvány szövege (a régi előszógyűjtemény mindössze 21, maga a Kiáltvány 34 oldalt foglal csak el az összesen 112 oldalas könyvben), amelyről egy kiadói megjegyzésben nagylelkűen mégis elárulják, hogy „a Marx–Engels műveiben megjelent fordítást veszi alapul, kiegészítve Samuel Moore-nak az (...) 1888-as angol fordításából származó változtatásaival”. De még ez sem igaz, mert nem „kiegészítették”, hanem kizárólag az angol kiadásban szereplő változatot közölték. A szerzői jog pedig (Marx és Engels helyett) marad H. Harasz-

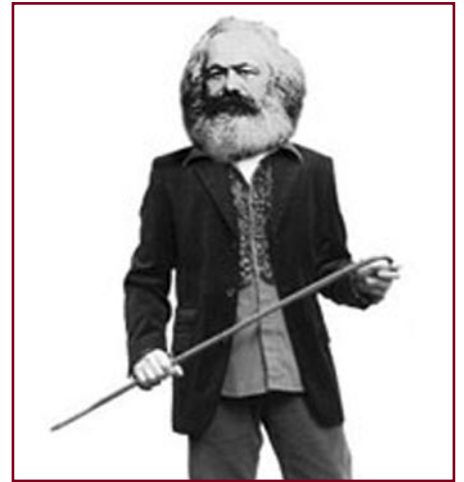
ti Évácé, a fordításra vonatkozóan (a Kosuth Könyvkiadó egykori munkatársai helyett) Nagy Györgyé. A magyar szövegből kihagyták a történelmi jelentőségűvé vált alcímet: „Közzététetett 1848 februárjában”.

Ami a terjedelmes Előszót illeti, annak olvastán szembeötlő, hogy szerzőjének elemi ismeretei sincsenek Marx és Engels munkásságáról. Szerinte Marx „a hegelianizmust a saját szavaival élve a feje tetejére állította”, egyébként „soha nem tett felfedezést”, azt képzelte, hogy a történelem a feudalizmussal kezdődött, de néha „az ókori társadalmakat is számba vette”, amelyeket „ázsiai termelési módok”-nak nevezett, nála „az önálló tőkésnek rendszerint pamutfeldolgozó gyára volt”, egyébként Marx

Levél az elnöknek!

Nagy örömmel olvastam személyre szóló üdvözlő szavait 60 éves párttagságom alkalmából. Köszönöm a Kiáltvány új, szép kiadását, odateszem a kissé már megviselt, régi, 1948-as kiadású mellé, amelyet még Rudas László fordított, és Nemes Dezső írta a bevezető tanulmányt. Úgy gondolom, érdekes és gondolatébresztő lesz olvasni.

HÚN LAJOSNÉ



„valószínűleg egész életében egyetlen vérbeli proletárral sem találkozott”, és így tovább, a badarságok végtelen sorban, fordítási hibákkal fűszerezve. Csatol még ehhez egy jelentéktelen bibliográfiát, amely 1963-mal zárul, valamint Marx és Engels aprócska életrajzát, amelyből kiderül, hogy jelentős műveiknek még a címét sem ismeri.

Magyar kiadója pedig az ő teljes nevét sem tudja, csak rövidítve közli. Valójában Alan John Percivale Taylorról van szó, aki 1906-tól 1990-ig élt, történelmet adott elő angol egyetemeken, és a XIX–XX. század történetével kapcsolatos könyveket publikált, többek között A Habsburg-monarchia 1806–1918 címűt. Nekrológiájában a Times az angolul beszélő világ legismertebb történésének nevezte. Meglehetősen alacsonyra tették a mércét.

A kötet megjelenését a Soros Alapítvány támogatta. Nyilván nem véletlen, hogy a rendelkezésre álló hatalmas irodalomból éppen ezt a dilettáns fércmunkát választották. Óvatos legyen, aki kezébe veszi!

CS. AVAR ZOLTÁN

EZ SZTRÁJK VOLT

Múlt hétfőn Budapest több órára megbénult. Nem járt a busz, nem járt a villamos, nem járt a metró. Nem tudunk beérni a munkahelyre, nem ment a gyerek időre az iskolába, még a sarki boltba is késve érkezett a tej.

Rossz volt? Rossz volt.

Azonban mindezek ellenére a fővárosiak túlnyomó többsége azt mondta, igaza van a BKV-s szakszervezeteknek, sztrájkolni kell. Mert itt nem csak arról van szó, hogy több ezren elveszítik a munkájukat – már ha egyáltalán le lehet írni ebben az eset-

ben a „csak” szót. A buszvezetők értünk is tüntettek: a járatritkítás mindannyiunk életét teszi tönkre. Múlt hétfőn fél napra állt le a város, ha Demszkyék terve teljesül, holnap mindennap ezzel szembe-sülhetünk.

Félreértés ne essék, közlekedés akkor is lesz. Kétszer, háromszor annyiért, mint most. Taxi-áron fog járni a metró és trolis is. Magánkézbe adják a tömegközlekedést, hogy az is hasznot hajtson a tőkésnek. Azért fogunk fizetni, amiért már fizettünk. Hiszen miért is vonnak le hol ötven, hol hatvan százalékot a fizetésünk-

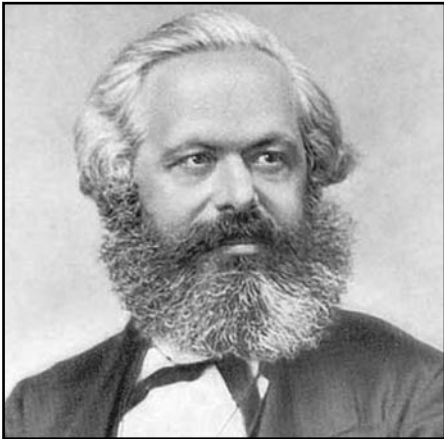
ből? Az ingyenes oktatásért, az egészségügyért, a tömegközlekedésért? Miért is adózunk?

A Budapesti Közlekedési Vállalat dolgozói a magyar kapitalizmus újkori történetében először mutatták meg, mit jelent, ha a dolgozó ember egységesen lép fel a saját érdekében. Nem csak béremelésért sztrájkoltak, mindannyiunkért tiltakoztak. Ha valami, ez az, amiért büszkén kihúzzhatjuk magunkat, büszkék lehetünk, hogy mi kommunisták is meljünk álltunk.

Példát kell venni a buszsofőrökről, példát kell venni a magánosítás ellen fellépő villamos vezetőről, aki Marxot olvasatlanul is használja.

GILICZE ATTILA

Vladimir Iljics Lenin: MARX KÁROLY



190 ÉVE SZÜLETETT MARX KÁROLY

Marx Károly 1818. május 5-én Trierben (Poroszország Rajna-melléki tartományában) született. Atyja zsidó származású ügyvéd volt, aki 1824-ben áttért a protestáns hitre. A család jómódú és művelt volt, de nem forradalmi érzületű. Marx a trieri gimnázium után Bonnban, majd Berlinben járt egyetemre, jogot tanult, de legszívesebben történelemmel és filozófiával foglalkozott. Egyetemi tanulmányait 1841-ben Epikurosz filozófiájáról írott doktori értekezésével fejezte be. Marx akkor még hegelista idealista volt. Berlinben a „baloldali hegelisták” (Bruno Bauer és mások) köréhez csatlakozott, akik Hegel filozófiájából ateista és forradalmi következtetéseket igyekeztek levonni.

Marx az egyetem után Bonnba költözött, azt remélvén, hogy egyetemi tanár lehet, de a reakciós kormány politikája arra készítette, hogy a professzori pályáról lemondjon. Ebben az időben Németországban a baloldali hegelista nézetek igen gyorsan terjedtek, s a rajnai radikális burzsoák - akiknek érintkezési pontjaik voltak a hegelistákkal - Kölnben ellenzéki lapot alapítottak „Rheinische Zeitung” címmel. 1842 októberében Marx Kölnbe költözött, s a lap főszerkesztője lett. A lap forradalmi-demokratikus irányzata Marx szerkesztése alatt egyre határozottabb lett, és a kormány előbb kettős, majd hármas cenzúrájának vetette alá, 1843 márciusában pedig betiltották. Marx újságírói munkája folyamán meggyőződött arról, hogy nem ismeri eléggé a politikai gazdaságtant, ezért buzgón nekilátott annak tanulmányozásához.

1843-ban Párizsba utazott, hogy Arnold Rugéval együtt radikális folyóiratot adjanak ki külföldön. Ennek a folyóiratnak, a *Deutsch-Französische Jahrbücher*-nek csak első füzetje jelent meg. Kiadását be kellett szüntetni, nemcsak a titkos terjesztés németországi ellehetetlensége, de a Marx és Ruge közötti nézeteltérések miatt is. Marx a folyóiratban megjelent cikkeiben már forradalmárként lépett fel, aki szavával a tömegekhez és a proletariátushoz fordult.

1844 szeptemberében Párizsba érkezett Engels, aki ettől fogva Marx legmeghittebb barátja lett. Mindketten a legtevékenyebben vettek részt a párizsi forradalmi csoportok akkori forrongó életében. A kispolgári szocializmus különböző tanításai ellen folytatott harcban kidolgozták a forradalmi proletár szocializmus vagy kommunizmus (marxizmus) elméletét és taktikáját. 1845-ben Marxot a porosz kormány követelésére, mint veszélyes forradalmárt, Párizsból kiutasították, ezért Brüsszelbe utazott. 1847 tavaszán Marx és Engels a Kommunista Szövetségéhez csatlakozott; mindkettőjüknek kimagasló szerepük volt a Szövetség 1847 novemberében tartott II. kongresszusán. Ennek megbízásából írták meg a híres Kommunista Párt kiáltványát, mely 1848 februárjában jelent meg. Ez a mű lángészre valló világszemléletet, a következetes, a társadalmi élet területét is átfogó materializmust, a dialektikát, mint a legsokoldalúbb és legmélyebb fejlődést, az osztályharc elméletét és a proletariátusnak, az új, kommunista társadalom megalkotójának világtörténelmi forradalmi szerepéről szóló elméletet.

Amikor kitört az 1848-as forradalom, Marxot kiutasították Belgiumból. Ismét Párizsba utazott, onnan pedig, a márciusi forradalom után, Kölnbe. Itt 1848 júniusától 1849 májusáig a *Neue Rheinische Zeitung* főszerkesztője volt. Az 1848-1849-es forradalmi események ugyanúgy, mint később a világ minden országának összes proletár- és demokratikus mozgalmi, fényesen igazolták az új elméletet. A győztes ellenforradalom Marxot bíróság elé állította (de 1849. február 9-én felmentették), majd pedig kiutasította Németországból (1849. május 16.). Marx előbb Párizsba

ment, de az 1849. június 13-i tüntetés után onnan is kiutasították. Ekkor Londonba utazott és ott is élt haláláig.

Az emigrációs élet viszonyai nagyon nehezek voltak, erről szemléltetően tanúskodik Marx és Engels levelezése. A nyomor valósággal fojtogatta őt és családját; Engels állandó, önfeláldozó anyagi támogatása nélkül Marx nemesak, hogy a „Tőkét” nem tudta volna befejezni, hanem menthetetlenül elpusztult volna. Az uralkodó kispolgári, nem-proletár szocialista tanok kíméletlen harcra kényszerítették Marxot. Ekkor dolgozta ki materialista elméletét, s politikai gazdaságtanban tett kutatásait „A politikai gazdaságtan bírálatahoz” (1859) és „A tőke” (1. köt. 1867) c. műveivel forradalmasította.

Az 50-es évek végén és a 60-as években a demokratikus mozgalmak felélenkülése Marxot újból a gyakorlati tevékenység terére szólította. Londonban, 1864-ben megalakult a híres I. Internacionálé, a „Nemzetközi Munkásszövetség”. Ő volt ennek a szövetségnek a lelke, az első „Üzenet” és számos nyilatkozat, kiáltvány szerzője. A különböző országok munkásmozgalmának egyesítésén fáradozva, arra törekedve, hogy a nem-proletár, Marx-előtti szocializmus különböző formái ellen harcolva, kikovácsolta a különböző országokban küzdő munkásosztály proletárharcának egységes taktikáját. A Párizsi Kommun bukása (1871), és a hágai kongresszusa után (1872) keresztülvitte, hogy az Internacionálé Főtanácsát New Yorkba helyezték át. Az I. Internacionálé betöltötte történelmi szerepét — olyan korszak következett, amikor a világ minden országában hasonlíthatatlanul nagyobb mértékben növekedett a munkásmozgalom, az a korszak, amelyben a munkásmozgalom szélességben nőtt, amelyben az egyes nemzeti államok talaján megteremtették a szocialista tömegpártokat.

Az Internacionáléban végzett megfeszített munka és a még megerőltetőbb elméleti tanulmányok teljesen aláásták Marx egészségét. Marx továbbra is dolgozott a politikai gazdaságtan újjáalakításán és a „Tőke” befejezésén, de betegsége miatt nem tudta befejezni.

Marx 1883. március 14-én karosszékekben csendesen, örökre elszenderült. Londonban, a highgate-i temetőben temették el. ■

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT: LÓWY SÁNDOR

A Munkáspárt nagy-budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Lówy Sándort mutatjuk be.

Egyik legtragikusabb sorsú ifjú kommunista harcosunk. 23 esztendő volt mindössze, amikor Horthy pribékjei fondorlatos és kegyetlen módon meggyilkolták. Rövid élete a mozgalomé volt, s maradó emléke példaként állítható a munkásosztály és hazája javáért tenni akaró fiatalágunk elé.

1906. február 12-én Mádon látta meg a napvilágot, 11 éves korában költözött családjával Kassára. Ebben a polgárosodó-iparosodó városban már bimbózott a proletármozgalom. Sorra alakultak a munkásotthonok, ahol a kétkezi dolgozók rendszeresen találkozhattak szaktársaikkal, hogy egy korsó sör mellett megbeszéljék gondjaikat, vágyaikat, és kielégítsék kulturális igényeiket. Lówy Sándor még gyermek, de már előszeretettel látogatta e helyeket, ahol érdekes emberek társaságában megismerkedhetett a felnőttek mindennapos, keserves életével. Génjeiben hordozta a szegények iránti együttérzést, így hamar elkötelezte magát a kisemmizett emberek ügye mellett. 15 évesen lépett be a Csehszlovák Ifjúsági Szövetségbe. Ezek a trianoni békediktátum aláírása és életbe lépése utáni idők voltak, amikor már nem Horthyék és verőlegényei határolták be a dolgozók mozgásterét, hanem a Masaryk-Benes-féle polgári demokrácia. Ez a rezsim közbülső helyet foglalt el Nyugat és Kelet között, némi – erősen ellenőrzött – legalitást engedélyezve az antikapitalista irányzatoknak, mozgalmaknak.

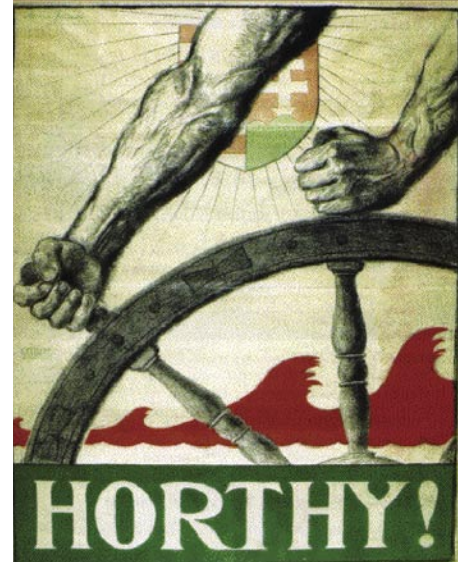
A tizenöt éves Lówy közegében hamar kitűnt szervezőképességével és szóbeli képességeivel, így rohamléptekben haladt előre a funkciók lépcsőzetén. 18 évesen már a szlovákiai ifjúsági mozgalom vezetője. A Kommunisták Magyarországi Pártja Berlinbe küldte pártiskolára, majd annak elvégzése után, 1926 májusában Budapesten a KIMSZ munkásosztályának tikára lett. A Magyarországi Szocialista Munkáspárt ifjúsága körében ugyancsak vezető szerepet játszott. A KMP Központi Bizottságának tagja is volt. Eb-

ben a minőségben vett részt a párt 1926. évi bécsi plénumán. Szervezői tevékenységének sikerét mutatta, hogy Magyarország nagyobb városaiban sorra alakultak az új legális párt, az MSZMP ifjúsági csoportjai. "Tündöklése" Horthy Magyarországon nem tarthatott sokáig: 1927. februárjában, sok kommunista harcostársával együtt letartóztatták.

Tizenhét napon keresztül válogatott kínzásoknak vetették alá, de így sem tudták vallomásra bírni. Statáriális bíróság elé állították, hogy ügyük végére mielőbb pontot tegyenek, ám a nemzetközi tiltakozás meghátrálásra kényszerítette a Bethlen-kormányt: perüket a „rendes” bíróság elé utalta. 1927. novemberében, ügyük tárgyalásán a nagy októberi szocialista forradalom fennállásának tizedik évfordulóján a Szovjetunió mellett tüntettek.

Lówy Sándort három és félévi börtönnel sújtották, melyet Vácon kellett letöltenie. Nehéz helyzete ellenére sikerült a Kassai Munkáshoz eljuttatni írásait, melyek meggyőződésének töretlenségét bizonyították.

1929. októberében, a magyar fegyintézetekben uralkodó túrhetetlen állapotok miatt a politikai elítéltek éhségstrájkba kezdtek. Ennek letörésére mesterséges táplálással akarták a foglyokat jobb be-



GYILKOLTAK

látásra bírni. A rabkórházban a Lówy Sándorba erőszakolt gumicsövet, melyen keresztül a tejet juttatták volna el a gyomrába, tudatosan a tüdejébe eresztették. Lówy Sándor nagy kínok közepette, az éhségstrájk hetedik napján, 1929. október 29-én belehalt a „kezelésbe”. Amit a statáriális bíróság nem tudott elérni, azt elérte a váci fegyház orvosa, s Sztaron Sándorhoz hasonló sorsra juttatta.

Vas Zoltán írja visszaemlékezéseiben (Tizenhat év fegyházban): „A Kommunisták Magyarországi Pártjának két új mártírja van. Sohasem feledjük el harcostársainkat, Lówy Sándorunkat és Sztaron Sándorunkat.”

HEGEDŰS SÁNDOR

Rongy emberek

Nem hisszük, hogy a Magyar Köztársaságban fasiszta veszély van. Tudjuk viszont, hogy mi az a fasizmus! Tudjuk, hogy a tőke veszi elő a barna veszedelmet, amikor nincs más út. Ma ez Gyurcsány Ferencet, a Magyar Szocialista Pártot és a Szabad Demokraták Szövetségét jelenti. Nehéz leírni, de gyávaság lenne hallgatni: ők fasiszmust teremtenek. Mert az a fasiszta, aki mások félelmére játszik. Az a fasiszta, aki az önző pénzahajzásra, aki a halálra, aki vérkorszakra játszik. Ők küldenek magyar katonát meghalni Afganisztánba és Irakba. Ők adják el az országot, hogy legyen pénz a túlélésükre. Legyen jóváhagyva a lopás, a becsstelenség, s igen, legyen elég pénz, hogy megfizessék tengerentúli gazdáikat. Fasiszmust akarnak, fasiszta veszélyt, mételet és szemetet, mert csak így keresnek. Eltiporják a tisztességet, eltiporják hőseinket, hogy élőködjének. Gyurcsány Ferenc rosszabb, mint Horthy vagy Prónay, ők akasztottak és gyilkoltak – ez keres is rajta. (sz)

AKTUÁLIS

Olaszország a szegénységről szavazott

Drágább lett a spagetti, és megbukott a kormány – írta A Szabadság elmúlt számában. A hétvégén az olaszok urnához járultak, kevesebben, mint két éve, kevésbé bízva abban, hogy lehet változtatni a fennálló rezsimen. A Rifondazione Comunista igazán kommunista szárnya, az Ernesto-csoport nyilatkozataiban viszont egyre többet olvasni arról, hogy a választás tabula rasa lesz a kommunisták között is. A kommunista párt nem adhatja fel a sarló-kalapácsot, nem mondhat le az osztályharcról!



HOZZUK LÉTRE A FRONT BUDAPESTI SZERVEZETÉT!

2008. ÁPRILIS 19., 15 ÓRA – BAROSS UTCA 61., 3. EMELET



A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség április 19-én, szombaton megalakítja fővárosi szervezetét. A gyűlésre várunk minden 35 éven aluli munkáspárti tagot és szimpatizánst. Kérünk mindenkit, hogy felhívásunkat minél szélesebb körben népszerűsítsék. Erős budapesti ifjúsági szervezet nélkül nem képzelhetjük el a jövőt!

Részletekért kérjük hívják Szabó Tamás elnököt a 30/630-7157 telefonszámon.

BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG

Támogassa az Ezredvéget!

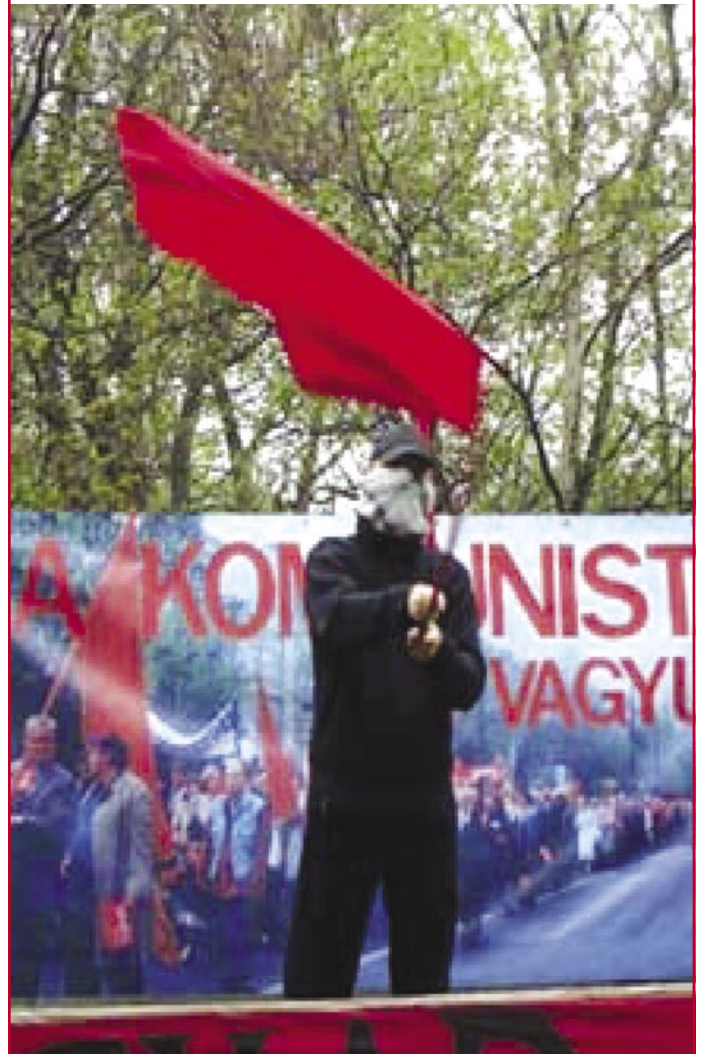
Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy az EZREDVÉG ALA-PÍTVÁNY javára a személyi jövedelemadó 1%-a az idén is felajánlható. Támogassák az Ezredvéget, az irodalmi baloldal immár 18. évfolyamát jegyző folyóiratát. Adószáma a következő: 19656874-2-42

MÁJUS ELSEJÉN ITT A HELYED!

- ☞ 9 órától: gyülekező a Kodály köröndön – májusi köszöntő
 - ☞ 10 órától: felvonulás
 - ☞ 10.30-tól a Munkáspárt majálisa a városligeti Paál László sétányon
- A ligetben felszólal Thürmer Gyula, utána politikai és kulturális programokra várjuk a budapestieket, a Baloldali Front-Kommunista Ifjúsági Szövetség ismét megnyitja Kuba-sátrát.

Munkás! Dolgozó!

Május 1. a Te ünneped! A Munkáspárt a Te pártod!



A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>